

▣ Српска Православна Црква својој духовној деци о Васкрсу 2022. године

+ПОРФИРИЈЕ

по милости Божјој

Православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ево дана који створи Господ,

обрадујмо се и узвеселимо се у њему! (Пс 117, 24)

Драга наша децо духовна,

Овим речима, још из старозаветних давнина, одушевљено кличе цар и пророк Давид, провидећи Духом Светим велики дан Христове победе над смрћу и наше духовно славље због тога. У овај велики и тајанствени Дан сва твар је окупана светлошћу вечности и са неизрецивом радошћу пева победну песму Господу који је прогнао таму греха и обасјао нас незалазним зрацима живота. „И Светлост светли у тами и тама је не обузе“ (Јн 1, 5) – тако је суштину божанског откровења и нашег хришћанског сведочења сажео Свети Апостол, Еванђелист и Богослов Јован који је за време Тајне Вечере наслонио главу на Господња прса и упио сву снагу, лепоту и тајну Његовог животворног богочовечанског бића.

Тамница гроба и окови смрти нису могли да схвате ни задрже Светлост од Светлости од Оца рођену пре свих векова, кроз коју је све постало – Јединородног Сина и Господа нашега Исуса Христа, иако су то покушали свим средствима. Од ноћи у којој је био предат у руке беззаконика све је толико било преиспуњено неверством и насиљем да се са распетим Христом напоследку морало завапити: „Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио?“ (Мк 15, 34). Гледајући како је некада славни Јерусалим обавијала духовна тама греха, Јединородни Син је са високо уздигнутог крста гледао како се пред њиме разјапљује мрачна чељуст гроба не би ли га заувек прогутала. Са каменог тла њених оштрих обода Господу су челници вере и народа подругљиво говорили да крсну благовест спасења преиначи у гордо прихватање моћи палоба света: „Нека сиђе сад с крста, па ћемо веровати у њега!“ (Мт 27, 42).

У часу незнања су и самртни ропци распетих осуђеника прелазили у ругање живоме Богу, Спаситељу света. Ономе који је из љубави сишао међу нас и таму наших живота

Чувајмо се привидне сигурности глобалног мравинака

Пише: Васкршња посланица СПЦ
недеља, 24 април 2022 00:45

обасјао вечном светлошћу и радошћу. Ономе који је тумачећи свог Оца небеског у древном јеврејском предању показао очинско лице Бога свеколиком свету. Ономе који нас је својим страдањима и славним васкрсењем учинио чедима животворне љубави Божије. Ономе који је благодатну снагу живота даровао Цркви, „стубу и тврђави истине“ (1Тим 3, 15) коју ни „врата пакла неће надвладати“ (Мт 16, 18). Ономе који нас је охрабрио да будемо истрајни весници смисла у овоме туробном добу. Ономе који ће као кротко Јагње (Јн 1, 36) принето за наше грехе бити последња Божија реч на страшном суду – храм Јерусалима Новог, обасјаног Божијом славом (Отк 21, 22-23).

Стога се Васкрсом Господу молимо да се што пре и безусловно успостави мир, престане страдање, и да се сви избегли врате у своје домове. Сваки рат, било где и било када, производи само губитнике и пораз је људског достојанства, пораз је и срамота сваког човека као иконе Божје

Ми се на голготску гору свагда успињемо, драга децо духовна, јер смо позвани да

сведочимо живога Бога у свету и тако учествујемо у спасењу сваког Божјег створења. Вођени Духом Светим, ми смо према Светом Апостолу Павлу синови Божји у којима сва твар чезне за ослобођењем од пропадљивости и за радошћу вечног живота (Рим 8, 21). Овај осећај одговорности међу нама је данас посебно наглашен због свеопште кризе у свету и чињенице да се пламен оружаних сукоба на просторима Украјине придружио оним другим местима на планети где постоји конфликт међу државама, народима и верама. Саосећамо и састрадавамо са свим православним хришћанима, браћо и сестре, саосећамо и састрадавамо са свим људима овога света гледајући како се сукоби на украјинском тлу и широм васељене још више продубљују. Велики Апостол Павле подсећа: „(Бог) је створио од крви сваки народ човечанства да станује по свему лицу земаљскоме” (Дап 17, 26). Дакле, саздани смо као један и јединствен људски род, и позвани смо да једно будемо. Стога се Васкрсом Господу молимо да се што пре и безусловно успостави мир, престане страдање, и да се сви избегли врате у своје домове. Сваки рат, било где и било када, производи само губитнике и пораз је људског достојанства, пораз је и срамота сваког човека као иконе Божје.

И док се на многим местима у свету воде беспоштедни ратови, највише страдања подноси обичан човек. Шта ћемо ми који смо сабрани данас у Празнику над празницима, угрејани топлином домова, рећи онима који су разорном стихијом одвојени од својих најближих и расути по туђини? Како ћемо запевати пасхалну песму када је међу нама толико гладних и жедних правде, толико неутешних? Нека нас одговору на ова питања поведе сам Господ Исус Христос чије Царство није од овога света – јер „кад би било од овога света царство моје“, како је Спаситељ био рекао Пилату, „слуге моје би се бориле да не будем предан Јудејцима; али царство моје није одавде“ (Јн 18, 36).

Чувајмо се привидне сигурности глобалног мравињака

Пише: Васкршња посланица СПЦ
недеља, 24 април 2022 00:45

